

تأثیر مصرف مکمل تخم گشنیز و تمرین هوایی بر برخی از عوامل خطرزایی قلبی - عروقی زنان متلا به دیابت نوع دو دارای اضافه وزن

محسن اکبرپور بنی^{*}، نرگس کریمیان^۱ و زهرا ثمری ابراهیمزاده^۲

^۱- نویسنده مسئول، دانشیار، فیزیولوژی ورزشی، گروه علوم ورزشی، دانشگاه قم، قم، ایران

پست الکترونیک: akbarpour.mohsen@gmail.com

^۲- کارشناس ارشد فیزیولوژی ورزشی، گروه علوم ورزشی، دانشگاه قم، قم، ایران

تاریخ پذیرش: اسفند ۱۳۹۸

تاریخ اصلاح نهایی: بهمن ۱۳۹۸

تاریخ دریافت: اردیبهشت ۱۳۹۸

چکیده

پیشگیری و درمان دیابت با توجه به شیوه زندگی امروزه که با عدم تحرک، استرس و عادات غذایی نادرست همراه است، بسیار ضروریست. بنابراین هدف این پژوهش بررسی تأثیر تعاملی مصرف مکمل تخم گشنیز و تمرین منتخب هوایی بر برخی از عوامل خطرزایی قلبی-عروقی زنان متلا به دیابت نوع دو دارای اضافه وزن بود. در این مطالعه نیمه‌تجربی تعداد ۴۰ زن دیابتی نوع دو دارای اضافه وزن با میانگین سن $48/82\pm4/6$ بهصورت تصادفی در گروه‌های تمرین هوایی + مکمل گشنیز، تمرین هوایی + دارونما، مکمل گشنیز و دارونما قرار گرفتند. برنامه تمرین هوایی شامل هشت هفته دویلن با شدت ۷۲ تا ۶۰ درصد ضربان قلب بیشینه بود. گروه‌های دریافت‌کننده مکمل، روزانه 500 میلی‌گرم بود. تخم گشنیز را 30 تا 60 دقیقه قبل از صرف وعده ناهار و شام مصرف می‌کردند. نمونه‌های خونی در مراحل پیش و پس آزمون جمع‌آوری و تحلیل داده‌ها با استفاده از آزمون آنالیز واریانس یک‌طرفه و آزمون T وابسته با سطح معنی‌داری ($P \leq 0.05$) با استفاده از نرم‌افزار SPSS انجام شد. نتایج تحلیل درون گروهی نشان داد که سطوح سرمهی کلسترول و LDL-C در گروه‌های تمرین-مکمل کاهش معنی‌داری یافت و سطح تری‌گلیسرید و HDL-C در هیچ‌یک از گروه‌ها تغییر معنی‌داری نداشت. همچنین تفاوت معنی‌دار بین گروهی در هیچ‌یک از متغیرها مشاهده نشد. نتایج بدست آمده از این پژوهش نشان داد هشت هفته مصرف مکمل گشنیز و تمرین هوایی ممکن است باعث کاهش خطر بیماری‌های قلبی-عروقی شود.

واژه‌های کلیدی: تمرین هوایی، گشنیز، نیم‌رخ لیپیدی، دیابت نوع دو، اضافه وزن، زنان.

اختلالات متابولیسم لیپید همراه است، به عبارت دیگر افزایش سطوح اسیدهای چرب نقش اساسی در افزایش مقاومت به انسولین ایجاد می‌کند. از سویی اختلال در چربی یکی از اختلالات متداول در این بیماری است که خود سبب پیدایش و

مقدمه بیماری دیابت یکی از شایع‌ترین اختلالات غدد درون‌ریز می‌باشد که سالانه بیش از 100 میلیون نفر را متلا می‌کند (Aghasi *et al.*, 2018).

مورد مطالعات متعددی به نقش ورزش در متابولیسم چربی‌ها اشاره کرده‌اند؛ فعالیت بدنی منظم از طریق حساسیت به انسولین، افزایش HDL-C و کاهش تری‌گلیسرید (TG) و LDL-C منجر به بهبود متابولیسم چربی و گلوکز می‌شود (Mayer-Davis *et al.*, 1998). از سویی تحقیقات نشان داده‌اند که اختلالات ناشی از بیماری دیابت و چاقی را می‌توان علاوه‌بر فعالیت بدنی از طریق تعديل رژیم غذایی کاهش داد (Yavari *et al.*, 2012). به عبارت دیگر فعالیت ورزشی تأثیر فزاینده‌ای بر حساسیت به انسولین در بیماران دیابتی نوع دو دارد، به‌ویژه انجام فعالیت‌های بدنی منظم زیر بیشینه به عنوان یک روش درمانی غیردارویی برای کاهش بروز این بیماری‌ها محسوب می‌شود (Mackenzie *et al.*, 2011). تمرینات هوایی، نوع رایج فعالیت ورزشی زیر بیشینه در معالجه افراد دیابتی نوع دو است که باعث بهبود در کنترل شاخص گلیسیمیک، کاهش چربی بدن و کاهش گلوکز خون ناشتا می‌شود (Fritz & Rosenqvist, 2001). به عبارتی تمرینات هوایی با کاهش لیپوپروتئین‌های کم‌چگالی (LDL-C) و افزایش لیپوپروتئین‌های پرچگالی (HDL-C) باعث تغییرات در Bello (et al., 2011). در همین راستا Oberbach و همکاران (۲۰۰۶) پس از چهار هفته تمرین هوایی که شامل دوچرخه‌سواری یا دویدن همراه با تمرینات توانی به مدت ۶۰ دقیقه در هر جلسه بود، کاهش معنی‌داری را در تری‌گلیسرید و LDL-C در بیماران دیابتی نوع دو گزارش کردند. همچنین Kadoglou و همکاران (۲۰۰۷) در مطالعه‌ای پس از ۱۶ هفته تمرین هوایی که به مدت ۴۵ تا ۶۰ دقیقه در هر جلسه و ۴ جلسه در هفته بود کاهش معنی‌داری را در LDL TG و کلسترول تام مشاهده کردند. در حالیکه در مقابل Bello و همکاران (۲۰۱۱) پس از بررسی هشت هفته برنامه تمرین هوایی به مدت ۳۰ دقیقه در هر جلسه، هیچ‌گونه تغییر معنی‌داری را در قند خون ناشتا LDL-C و HDL-C بیماران دیابت نوع دو گزارش نکردند. علاوه‌بر احتمال تأثیر فعالیت تمرینی منظم بر عوامل خطرزایی قلبی-عروقی، از سویی محققان عنوان می‌کنند که علاوه‌بر تمرینات ورزشی، استفاده از گیاهان دارویی نیز می‌تواند روش

تشدید عوارض کوتاه‌مدت و بلندمدت دیابت می‌شود. همچنین بخش درخور توجهی از بیماران دیابتی از اختلال چربی رنج می‌برند که این فرایند خود می‌تواند به بیماری‌های قلبی عروقی دامن بزند (Mahmoudi *et al.*, 2018) (Shimomura *et al.*, 1996) در بیماران دیابتی مرتبط با عواملی همانند فشار خون بالا و اختلالات لیپیدی شامل افزایش تری‌گلیسرید و لیپوپروتئین کم‌چگالی و کاهش لیپوپروتئین پرچگالی می‌باشد (Uusitupa et al., 1993). ازین‌رو ابتلا به بیماری دیابت با افزایش شیوع چاقی مرتبط است (Kelley & Goodpaster, 2001)، چاقی یک فاکتور خطر برای دیابت نوع دو است و اثر منفی معنی‌داری بر پیشرفت و درمان دیابت دارد (Chien *et al.*, 2009). چاقی با افزایش مقاومت به انسولین و افزایش غلظت گلوکز خون کنترل دیابت نوع دو را پیچیده‌تر می‌کند (Herbert et al., 2019). همچنین افزایش بروز چاقی می‌تواند باعث افزایش خطر سندرم متابولیک و بیماری‌های قلبی عروقی شود. عوامل خطرزای اصلی برای بیماری‌های عروق کرونری قلب شامل افزایش میزان کلسترول تام (CT)، لیپوپروتئین با چگالی پایین (LDL) و کاهش سطوح لیپوپروتئین با چگالی بالا (HDL) می‌باشد. به عبارت دیگر افراد چاق، دارای چربی‌های مضری مثل LDL و تری‌گلیسرید (TG) به مقداری بیش از حد طبیعی هستند. این چربی‌ها در رگ‌ها رسواب می‌کنند و موجب انسداد شرایین و به‌تبع آن تنگ شدن دیواره رگ‌ها و در نتیجه پرفشاری خونی می‌شوند (Nieman *et al.*, 2002). بنابراین با توجه به شیوع چاقی در جوامع کنونی و به‌ویژه ارتباط بین چاقی و دیابت تحقیقات درباره راهکارهای مقابله با چاقی و بیماری‌های قلبی-عروقی و خطرات متابولیک همراه با آن در افراد دیابتی مورد توجه قرار گرفته است. بنابراین با توجه به عوارض متعدد بیماری دیابت، درمان‌های مناسبی برای این بیماری وجود دارد. درمان‌های در دسترس برای دیابت نوع دو، شامل تغییر سبک زندگی با ورزش، اصلاح تغذیه، داروهای خوراکی و انسولین می‌باشد (Chao *et al.*, 2009).

گزارش کرده‌اند. از این‌رو با توجه به اهمیت سلامت زنان مبتلا به بیماری دیابت نوع دو و با توجه به اینکه تعداد اندکی از پژوهش‌ها به تأثیر مصرف مکمل تخم گشنیز در افراد مبتلا به دیابت نوع دو بهویژه بر روی عوامل خطرزایی قلبی-عروقی آنها پرداخته‌اند و با توجه به وجود نتایج ضد و نقیض در مورد تأثیر تمرین و مکمل گشنیز به‌تهایی بر این شاخص‌ها و همچنین عدم وجود تحقیقات کافی در مورد تأثیر تعاملی تمرین هوازی و مصرف مکمل تخم گشنیز بر عوامل خطرزایی قلبی-عروقی در زنان مبتلا به دیابت نوع دو، این سؤال مطرح است که آیا اثر تعاملی مصرف مکمل گشنیز و انجام تمرین هوازی می‌تواند منجر به بهبود شاخص‌های خطرزایی قلبی-عروقی در زنان مبتلا به دیابت نوع دو نسبت به اجرای فقط تمرین هوازی یا مصرف گشنیز به‌تهایی شود یا خیر؟ بنابراین هدف از این پژوهش بررسی تأثیر تعاملی مصرف ۸ هفته مکمل تخم گشنیز و اجرای تمرین هوازی بر عوامل خطرزایی قلبی-عروقی در زنان مبتلا به دیابت نوع دو دارای اضافه وزن بود.

مواد و روش‌ها

آزمودنی‌ها

این پژوهش با طرح نیمه‌تجربی تصادفی و چهار گروهی با اندازه‌گیری دو مرحله‌ای پیش و پس آزمون انجام شد. جامعه آماری در این مطالعه را ۱۰۸ نفر از زنان مبتلا به دیابت نوع دو شهر اصفهان که طی فراخوان اعلام شده داوطلب شرکت در پژوهش بودند تشکیل دادند، که از بین این افراد تعداد ۵۱ نفر که ابتلا به دیابت نوع دو بیش از ۲ سال (سن مابین ۴۰ تا ۵۵ سال)، شاخص توده بدن ۲۵ تا ۳۰ کیلوگرم بر مترمربع، عدم فعالیت منظم ورزشی طی ۳ تا ۵ سال گذشته و در دو ماه اخیر بیش از یک جلسه در هفته به ورزش نپرداخته بودند پس از تکمیل پرسش‌نامه سابقه پزشکی و معاینه پزشکی، به‌عنوان افراد دارای شرایط شرکت در تحقیق انتخاب شدند. سپس با استفاده از جدول مورگان تعداد ۴۰ نفر از داوطلبان دارای شرایط پس از توزیع فرم همکاری شرکت در طرح تحقیقاتی در جلسه هماهنگی شرکت کردند و با تکمیل فرم رضایت

مؤثری برای کاهش عوامل خطر بیماری‌های قلبی عروقی باشد (Kadoglou *et al.*, 2007). به‌طوری که استفاده از گیاهان برای درمان دیابت و عوارض ناشی از آن سابقه طولانی داشته و برای پیشگیری و کنترل بیماری بهویژه در افرادی که مقادیر بالایی از قند خون داشته و عدم تحمل به گلوكز در آنها دیده شده است، مورد توجه محققان بوده است (Ghayur *et al.*, 2005). در این مورد یکی از گیاهان دارویی که می‌توان به آن اشاره کرد، تخم گشنیز است که در مقایسه با سایر داروهای گیاهی کمتر مورد توجه قرار گرفته و به‌عنوان یک داروی سنتی برای درمان بیماران دیابتی و کلسترولی استفاده می‌شود (Zhang *et al.*, 2004). گشنیز دارای مواد فعال زیستی مانند فنلهای، فلاونوئیدها، استروئیدها و تانن‌ها می‌باشد که منجر به آزاد شدن انسولین شده و اثرهای شبه انسولینی دارد، همچنین سبب کاهش مقاومت به انسولین می‌شود (Dhanapakiam *et al.*, 2007). برخی از مطالعات اخیر نیز نشان داده‌اند که مصرف تخم گشنیز هنگام متابولیسم کربوهیدرات‌ها، قند خون را کاهش می‌دهد (Karimi *et al.*, 2015). استفاده از عصاره تخم گشنیز سطوح کلسترول تام، تری‌گلیسیریدها، LDL-C و VLDL-C سرم را کاهش داده و سطح HDL-C سرم را افزایش می‌دهد (Dhanapakiam *et al.*, 2007). اسیدهای چرب گشنیز مانند اسید لینولئیک، اسید اولئیک و اسید اسکوربیک در کاهش مقدار کلسترول خون بسیار تأثیرگذارند. از این‌رو گشنیز از طریق تأثیر بر متابولیسم چربی‌ها و افزایش تبدیل کلسترول به اسیدهای صفوایی سبب کاهش کلسترول سرм در بیماران مبتلا به هایپوکلسترولیما می‌شود (Tyler *et al.*, 1999). به‌نحوی که Weber و همکاران (1988) در مطالعه‌ای که انجام دادند، کاهش غلظت تری‌گلیسیرید و کلسترول بافت چربی را تحت تأثیر رژیم غذایی حاوی گشنیز گزارش نمودند و در تحقیقی دیگر Parsaeyan (۲۰۱۲) در مطالعه‌ای که به انجام داد کاهش قند خون، کلسترول تام، تری‌گلیسیرید و LDL-C و عدم تغییر HDL را در افراد مبتلا به دیابت نوع دو مشاهده کرد. هر چند که برخی از تحقیقات نیز عدم تأثیر مصرف مکمل گشنیز را بر عوامل خطرزایی قلبی-عروقی

گروه‌های مصرف‌کننده مکمل نیز به مدت ۸ هفته روزانه ۵۰۰ میلی‌گرم بودر تخم گشنیز کشت همدان تهیه شده از شرکت سیناگستر را ۳۰ تا ۶۰ دقیقه قبل از صرف وعده ناهار و شام مصرف می‌کردند (Parsaeyan, 2012). همچنین لازم به یادآوری است که گروه هوایی‌دارونما و گروه دارونما، آرد گندم به عنوان دارونما با دوز روزانه مشابه دریافت کردند. آزمودنی‌های گروه دارونما در طول انجام مطالعه فعالیت ورزشی نیز نداشتند.

روش اندازه‌گیری متغیرهای خونی

عمل خونگیری ساعت ۸ صبح و در دو مرحله، یعنی ۲۴ ساعت پیش از شروع تمرینات و مصرف مکمل و ۴۸ ساعت پس از آخرین جلسه تمرین، بعد از انجام هشت هفته تمرین هوایی و مصرف مکمل انجام شد. در مرحله اول، از آزمودنی‌های هر گروه خواسته شد تا دو روز قبل از آزمون هیچ‌گونه فعالیت ورزشی انجام ندهند و رژیم غذایی معمول خود را حفظ کنند. سپس پس از ۱۲ ساعت ناشتاپی ۵CC خون از ورید بازویی دست چپ آزمودنی‌ها در حالت نشسته و در وضعیت استراحت گرفته شد. آنگاه آزمودنی‌های گروه تجربی به مدت هشت هفته به تمرین هوایی منظم و مصرف مکمل پرداختند. ۴۸ ساعت بعد از سپری شدن مدت زمان تمرین و مکمل‌دهی (هشت هفته) مانند مرحله اول از آزمودنی‌ها خونگیری عمل آمد. پس از خونگیری، بلافالسه سرم‌ها با سانتریفیوز ۳۰۰۰ دور در دقیقه و به مدت ۱۰ دقیقه جدا و تا روز آزمایش در یخچال و در دمای -۸۰- درجه سانتی‌گراد نگهداری شد. نمونه‌ها از فریزر خارج و ۳۰ دقیقه در دمای اتاق گذاشته شد تا گرادیان غلظت ناشی از فریز و ذوب بر طرف شده و غلظت نمونه‌ها یکدست شود. کلسترول و تری‌گلیسرید با استفاده از روش فوتومتریک و HDL از روش کدرسنگی با استفاده از کیت شرکت پارس آزمون با درجه حساسیت ۱/۰ و به وسیله دستگاه اتوآنالایزر RA1000 اندازه‌گیری شد. LDL نیز پس از تعیین مقدار کلسترول،

اگاهانه و پرسشنامه یادآمد تغذیه‌ای ۲۴ ساعته، به عنوان نمونه (body mass index: BMI) تحقیق براساس شاخص توده بدن (BMI) (BMI یکسان باشد) (طوری که هر گروه دارای میانگین BMI ۴ گروه ۱۰ نفر (هوایی- گشنیز، هوایی- دارونما، گشنیز و دارونما) تقسیم شدند. در این زمینه هیچ‌یک از افراد تحت انسولین درمانی نبودند و بیماران هر ۴ گروه در طول دوره تحقیق از داروهای متفورمین و گلی‌بن کلامید به صورت خوراکی استفاده می‌کردند. لازم به ذکر است که این پژوهش توسط کمیته پژوهش و اخلاق دانشگاه قم، به شماره IR.QOM.REC.1398.007 ثبت شده است.

پروتکل پژوهش

ابتدا حداکثر ضربان قلب با استفاده از فرمول (سن /۰۷)-۲۰۸ برای هر فرد اندازه‌گیری شد (Tanaka *et al.*, 2001). در این پژوهش گروه‌های تمرینی به اجرای برنامه تمرین هوایی به مدت ۸ هفته هر هفته سه جلسه پرداختند. برنامه تمرین هوایی براساس راهنمای کالج آمریکایی طب ورزش طراحی و زیرنظر مربي و پژوهشگر انجام شد، به نحوی که در دوره تمرینی ۸ هفته‌ای مدت کل تمرین در هر جلسه از ۳۵ دقیقه شروع و به ۴۶ دقیقه رسید که این مدت شامل ۱۰ دقیقه گرم کردن، ۱۰ دقیقه سرد کردن به صورت راه رفتمن سریع، دویدن آهسته و حرکات کششی و نرمشی و ۱۵ تا ۲۶ دقیقه برنامه اصلی تمرین هوایی بود. برنامه تمرین اصلی شامل دویدن مداوم با شدت ۶۰-۷۲٪ ضربان قلب بیشینه آزمودنی‌ها انجام شد، به نحوی که آزمودنی‌ها در جلسه اول با ۶۰٪ ضربان قلب بیشینه به انجام فعالیت پرداختند و هر سه جلسه به شدت تمرین ۲٪ اضافه شد که در جلسه بیست و سوم به شدت ۷۲٪ افزایش یافت و این شدت در هفته هشتم حفظ شد. همچنین مدت دویدن در جلسه اول پانزده دقیقه بود که هر سه جلسه به صورت پله‌ای یک و نیم دقیقه به زمان دویدن افزوده شد و تا جلسه بیست و سوم زمان دویدن به ۲۶ دقیقه افزایش یافت، سپس این مدت نیز در هفته هشتم حفظ شد (Pollock *et al.*, 1998). شدت تمرین با استفاده از کمربند ضربان سنج (polar) کنترل شد.

تقسیم شده و چشم‌ها موازی سطح افق بود اندازه‌گیری شد. برای اندازه‌گیری نمایه توده بدنی آزمودنی‌ها، ابتدا قد و وزن آنها اندازه‌گیری شده، سپس با استفاده از تقسیم وزن به مجدد قدر، نمایه توده بدن آزمودنی‌ها بدست آمد. در این فرمول، وزن بر حسب کیلوگرم و قد بر حسب متر و واحد نمایه توده بدن کیلوگرم بر مترمربع می‌باشد. درصد توده چربی بدن آزمودنی‌ها با استفاده دستگاه کالبیرسنج slimguide ساخت کشور آمریکا به وسیله فرمول سه نقطه‌ای داشکده پزشکی ورزشی آمریکا ارزیابی شد، به گونه‌ای که با استفاده از کالبیر، چین پوستی در سه ناحیه شکمی، سه سر بازو و فوق خاصره سمت راست اندازه‌گیری شد و اعداد بدست آمده در فرمول زیر برای تعیین درصد چربی بدن قرار داده شد.

$$\text{درصد چربی بدن} = \frac{(\text{مجموع سه نقطه}) \times 12 + (\text{مجموع سه نقطه})^2}{403653 - (\text{سن}) \times 403661}$$

شاخص توده بدن (BMI) بین گروه‌های تحقیق وجود نداشت ($P > 0.05$). همچنین آزمون کولموگروف-اسمیرنوف توزیع طبیعی داده‌ها در بین گروه‌ها و آزمون لون همگنی واریانس چهار گروه مورد مطالعه را نشان داد. گروه‌های تمرين هوایی-مکمل گشنیز، تمرين هوایی-دارونما، مکمل گشنیز، دارونما. اطلاعات به صورت میانگین \pm انحراف استاندارد نشان داده شده‌اند.

براساس یافته‌های تحقیق آزمون تحلیل واریانس یک طرفه برای ارزیابی بین گروهی نتایج (جدول ۲) نشان داد که در میزان تری‌گلیسیرید ($P = 0.34$), کلسترول تام ($P = 0.64$), لیپوپروتئین کم چگالی ($P = 0.79$) و لیپوپروتئین پرچگالی ($P = 0.31$) بین چهار گروه تفاوت معنی‌داری وجود ندارد ($P > 0.05$).

در حالیکه در ارزیابی درون گروهی سطح تری‌گلیسیرید از مرحله پیش‌آزمون به پس‌آزمون در گروه تمرين-دارونما به مقدار 20.3% , در گروه مکمل به مقدار 16.8% و در گروه تمرين-مکمل 14.72% کاهش مشاهده شد، هر چند که این تغییرات درون گروهی با استفاده از آزمون T وابسته معنی‌دار نبودند ($P > 0.05$).

تری‌گلیسیرید و HDL با استفاده از فرمول والد به شرح ذیل محاسبه گردید.

$$\text{LDL-C} = \text{TC} - (\text{TG}/5 + \text{HDL-C})$$

اندازه‌گیری متغیرهای فیزیولوژیک

اندازه‌گیری وزن افراد با استفاده از ترازوی هوشمند شیائومی مدل Mi ساخت کشور چین با دقت 0.1 ± 0.1 کیلوگرم بدون کفش با حداقل لباس اندازه‌گیری شد. قد افراد با استفاده از قدسنج سکا ساخت کشور آلمان با دقت 0.1 ± 0.1 سانتی‌متر در وضعیت ایستاده کنار دیوار بدون کفش در حالیکه کتف‌ها در شرایط عادی بودند و وزن بدن به طور مساوی روی هر دو پا

روش‌های آماری

برای بررسی توزیع طبیعی داده‌ها از آزمون کولموگروف-اسمیرنوف و برای بررسی همگنی واریانس‌ها از آزمون لوین (leven) استفاده شد، با توجه به معنی‌دار بودن آزمون‌های ذکر شده، برای تعیین تأثیر یک دوره تمرين هوایی و مصرف مکمل تخم گشنیز بر نیم‌رخ لیپیدی زنان مبتلا به دیابت نوع دو دارای اضافه وزن، از آزمون T وابسته برای بررسی تفاوت‌های درون گروهی و تحلیل واریانس یک‌طرفه (ANOVA) برای بررسی تفاوت‌های بین گروهی استفاده شد که نتایج براساس میانگین \pm انحراف معیار گزارش شد. نتایج آزمون با سطح معنی‌دار ($P \leq 0.05$) با استفاده از نرم‌افزار SPSS20 و Excel2013 انجام شد.

نتایج

مشخصات آزمودنی‌های گروه‌های تحقیق در جدول ۱ نشان داده شده است. براساس نتایج جدول ۱، تفاوت معنی‌داری بین شاخص‌های قد، وزن، درصد چربی و

تمرین-مکمل ۱۴/۵۶٪ کاهش نشان داد که این کاهش فقط در گروه تمرین-مکمل معنی دار بود ($P=0/01$). همچنین شاخص HDL در ارزیابی درون گروهی داده‌ها از مرحله پیش‌آزمون به پس آزمون در گروه تمرین-دارونما به مقدار ۰/۴٪، در گروه تمرین-مکمل ۰/۷٪ و در گروه مکمل ۰/۴٪ افزایش نشان داد که این افزایش در هیچ‌یک از گروه‌ها معنی دار نبود ($P>0/05$).

همچنین میزان کلسترول تام از مرحله پیش‌آزمون به پس آزمون در گروه‌های تمرین-مکمل، تمرین-دارونما و مکمل کاهش یافت، بهنحوی که در گروه تمرین-دارونما به مقدار ۰/۸٪ در گروه مکمل به مقدار ۰/۵٪ و در گروه تمرین-مکمل ۰/۰۷٪ کاهش نشان داد که این کاهش فقط در گروه تمرین-مکمل معنی دار بود ($P=0/01$). همچنین میزان LDL در گروه تمرین-دارونما ۰/۳٪ و در گروه

جدول ۱- مقایسه شاخص‌های تن‌سنجه‌ی آزمایشی (میانگین \pm انحراف استاندارد)

سطح معنی داری	دارونما (n=۱۰)	مکمل گشنیز (n=۱۰)	هوایی-دارونما (n=۱۰)	هوایی-مکمل گشنیز (n=۱۰)	گروه‌ها	
					متغیر	سن (سال)
۰/۰۶	۴۸/۶۶±۴/۹۷	۴۸/۶۶±۴/۹۷	۴۸/۶۶±۴/۹۷	۴۹/۳±۳/۴۹	قد (سانتی‌متر)	
۰/۹۹	۱۶۸±۷	۱۶۸±۴	۱۶۷±۴	۱۷۱±۴	وزن (کیلوگرم)	
۰/۳۹	۷۶/۱۹±۱۳/۰۹	۷۵/۲۱±۸/۱۲	۷۳/۰۱±۱۰/۰۴	۷۷/۸۱±۷/۰۷	شاخص توده بدن	
۰/۱۲	۲۷/۷۴±۳/۰۴	۲۶/۲۸±۳/۰۲	۲۶/۹۴±۳/۰۲	۲۶/۳۹±۱/۷۸	درصد چربی بدن	
۰/۰۹	۲۷/۷۳±۲/۹۲	۳۰/۷۸±۴/۳۷	۲۹/۰۷±۴/۲۸	۳۲/۱۸±۵/۱۲	گلوكز (ml/dl)	
۰/۲۵	۱۶۷/۸۵±۶/۳۲	۱۵۸/۱۴±۱۰/۱۱	۱۶۳/۱۵±۸/۰۲	۱۵۷/۰۲±۷/۲۴	اطلاعات به صورت میانگین \pm انحراف استاندارد نشان داده شده و گروه‌های تمرین هوایی-مکمل گشنیز، تمرین هوایی-دارونما، مکمل گشنیز، دارونما بودند.	

کلسترول تام، LDL و HDL-C گزارش نکردند، همسو بود. در حالیکه با یافته‌های Azimidokht و همکاران (۲۰۱۵) که به بررسی تأثیر ۸ هفته تمرین تناوبی (۳ روز در هفته) با شدت ۴۰-۵۵٪ ضربان قلب ذخیره و به مدت ۳۵ تا ۵۰ دقیقه) بر نیم‌رخ لیپیدی ۳۶ مرد مبتلا به دیابت نوع دو کاهش معنی داری را در سطوح تری‌گلیسیرید، کلسترول تام و LDL مشاهده کردند، همسو نبود. از جمله دلایل عدم تغییر معنی دار تری‌گلیسیرید می‌توان به دوره کوتاه‌مدت تمرینات، غلظت پایه تری‌گلیسیرید، سطح پایه آمادگی قلبی-عروقی و یا عدم درگیری مناسب افراد در تمرین اشاره کرد، از این‌رو احتمالاً با توجه به کاهش درصدی مشاهده شده با طولانی‌تر کردن زمان تمرین بتوان به نتایج معنی داری دست یافت.

بحث

این پژوهش با هدف کلی تعیین اثر تعاملی مصرف مکمل گشنیز و تمرین هوایی بر روی برخی عوامل خطرزای قلبی-عروقی زنان مبتلا به دیابت نوع دو دارای اضافه وزن انجام شد که نتایج حاصل از آن کاهش درصدی تری‌گلیسیرید را در گروه تمرین-دارونما، تمرین-مکمل و مکمل نشان داد. هر چند که این کاهش معنی دار نبود. نتایج حاصل از این تحقیق با یافته‌های Nayebifar و همکاران (۲۰۱۲) که به بررسی اثر ۸ هفته تمرین هوایی (۴ جلسه در هفته) با شدت ۶۵-۸۰٪ ضربان قلب و به مدت ۵۰ دقیقه) بر سطوح نیم‌رخ لیپیدی و CRP ۴۵ زن دارای اضافه وزن پرداختند و تغییر معنی داری در سطوح تری‌گلیسیرید،

جدول ۲- مقایسه شاخص‌های خونی شرکت کنندگان در چهار گروه مورد مطالعه پس از هشت هفته اجرای پروتکل پژوهش

متغیرها	گروه‌ها	زمان اندازه‌گیری				متغیر نمرات P *** بین گروهی	تغییر نمرات P * درون گروهی
		پیش آزمون	پس آزمون	پس آزمون	پیش آزمون		
تری‌گلیسیرید (mg.dL) (TG)	هوایی- مکمل گشنیز	۱۳۴/۴۰±۴۲/۰۲	۱۵۷/۶۰±۶۳/۹۸	۱۲۳/۲۰±۲۱/۹۶	۰/۱۱	۰/۲۴	۲۳/۲۰±۲۱/۹۶
	هوایی- دارونما	۱۷۶/۷۰±۸۸/۷۶	۱۷۳/۱۰±۷۷/۷۸	۱۷۳/۴۲±۶۹/۹۸	۰/۵۲		
	مکمل گشنیز	۲۱۲/۴۲±۸۲/۲۰	۱۹۶±۷۵/۷۳	۱۷۴/۴۲±۶۴/۴۷	۰/۳۶		
	دارونما	۱۷۳/۰۰±۹۴/۸۸	۱۶۱/۶۶±۸۰/۲۸	۱۱/۳۳±۱۴/۵۶	۰/۴۱		
کلسترول تام (mg.dL) (CT)	هوایی- مکمل گشنیز	۲۱۵/۶۰±۴۷/۰۲	۱۹۸/۲۰±۴۱/۱۴**	۱۷/۴۰±۵/۸۸	۰/۰۱	۰/۶۴	۱۷/۴۰±۵/۸۸
	هوایی- دارونما	۱۹۸/۴۰±۳۵/۲۰	۱۹۲/۷۰±۴۲/۲۸	۵/۷۰±۷/۰۸	۰/۳۹		
	مکمل گشنیز	۱۹۸/۸۵±۳۸/۴۵	۱۸۷/۴۲±۳۹/۲۵	۱۱/۴۲±۰/۸	۰/۴۵		
	دارونما	۱۸۶/۲۲±۱۶/۵۹	۱۷۷/۳۳±۱۵/۰۶	۸/۸۸±۱/۵۳	۰/۴۴		
لیپوپروتئین کم چگال (LDL)	هوایی- مکمل گشنیز	۱۲۷/۰۰±۳۸/۹۹	۱۰۸/۵۰±۲۵/۶۰**	۱۸/۵۰±۱۲/۳۹	۰/۰۱	۰/۷۹	۱۸/۵۰±۱۲/۳۹
	هوایی- دارونما	۱۲۴/۱۰±۲۰/۰۰	۱۱۵/۰۰±۲۲/۹۳	۹/۱۰±۲/۹۳	۰/۳۱		
	مکمل گشنیز	۱۱۵/۲۸±۲۹/۱۱	۱۱۷/۲۸±۳۵/۱۵	۲/۰۰±۶/۰۴	۰/۸۹		
	دارونما	۱۰۵/۱۱±۲۲/۹۳	۱۰۴/۶۶±۳۲/۲۹	۰/۴۴±۹/۳۶	۰/۹۵		
لیپوپروتئین پر چگال (HDL)	هوایی- مکمل گشنیز	۵۰/۲۰±۱۰/۰۲	۵۴/۱۰±۱۳/۸۴	۳/۹۰±۳/۳۲	۰/۱۰	۰/۳۱	۳/۹۰±۳/۳۲
	هوایی- دارونما	۴۴/۰۰±۸/۷۵	۴۶/۱۰±۱۰/۹۵	۲/۱۰±۲/۱۷	۰/۲۶		
	مکمل گشنیز	۴۷/۷۱±۷/۹۱	۴۷/۵۷±۱۱/۲۳	۰/۱۴±۳/۳۲	۰/۹۶		
	دارونما	۴۷/۶۶±۸/۸۳	۴۵/۶۶±۶/۰۷	۲/۰۰±۲/۲۶	۰/۳۰		

***: نشانگر تفاوت معنی دار از مرحله پیش آزمون به پس آزمون، *: مقدار P برای نتایج آزمون تحلیل واریانس یک طرفه (سطح معنی داری $P \leq 0.05$)

خواص آنتی اکسیدانی گشنیز و کاهش رادیکال‌های آزاد که عامل بسیاری از بیماری‌های قلبی و عروقی هستند به‌وسیله Lo Cantore *et al.*, (2004). همچنین نتایج بدست‌آمده از اندازه‌گیری LDL در این پژوهش کاهش معنی‌داری در گروه تمرين-مکمل نشان داد که نتایج حاصل از این پژوهش با یافته‌های Shaw و همکاران (۲۰۰۹) همخوانی دارد. اما با یافته‌های Aggarwala و همکاران (۲۰۱۶) همسو نبود. Shaw و همکاران (۲۰۰۹) با بررسی اثر ۱۶ هفته تمرين هوایی و مقاومتی (به مدت ۴۵ دقیقه و با شدت ۶۰٪ حداکثر ضربان قلب) بر سطوح لیپوپروتئین ۳۸ مرد ۲۰-۳۵ ساله کاهش معنی‌داری را در سطح LDL-C مشاهده کردند. در حالیکه تمرين هوایی (۴ روز در هفته و به مدت ۳۰ دقیقه) بر سطوح قند خون و نیم‌رخ لیپیدی بیماران مبتلا به دیابت نوع دو کاهش معنی‌داری را در سطوح LDL و VLDL گزارش نکردند. کافی نبودن دوره مداخله مکمل‌دهی و ورزش، تواتر و شدت تمرينات و فعال و غیرفعال بودن نمونه‌ها می‌تواند از جمله علل احتمالی عدم تأثیر تمرين و مکمل در تحقیقات باشد. از سازوکارهای احتمالی عدم تغییر LDL در تحقیقات این است که برخی پژوهشگران معتقدند که تمرينات ورزشی بندرت بر سطوح LDL اثر می‌گذارند، مگر اینکه با کاهش رژیم غذایی یا کاهش وزن همراه باشند. هر چند تحقیقات دیگر نشان می‌دهد که تمرينات ورزشی مستقل‌اً و صرف نظر از اثر وزن می‌تواند بر روی نیم‌رخ لیپیدی خون تأثیر مطلوب بگذارد. همچنین تحقیقات نشان داده‌اند تمرين بیشتر LDL افرادی را تحت تأثیر قرار می‌دهد که از سطح پایه LDL بالاتری برخوردار باشند، همچنین ورزش ممکن است لیپوپروتئین لیپاز را افزایش دهد که می‌تواند منجر به حذف LDL سریع ذرات VLDL از گردش خون شود، در نتیجه کاهش یابد (Zamani *et al.*, 2012). همچنین نتایج این تحقیق افزایش HDL در گروه‌های تمرين-مکمل و تمرين را نشان داد که این افزایش معنی‌دار نبود. در همین رابطه

تحقیقات مربوط به نیم‌رخ لیپیدی در بیماران دیابتی با نتایج متناقضی همراه بوده است، به طوری که نظر برخی محققان بر آن است که کاهش مطلوب تری گلیسیرید در افراد دیابتی نوع دو به نحو مطلوبی از طریق کاهش وزن حاصل می‌شود. در حالیکه عکس این نظریه نیز وجود دارد که تغییرات ناشی از ورزش در تری گلیسیرید مستقل از وزن بدن می‌باشد. به عبارتی کاهش در تری گلیسیرید با شروع ورزش، از طریق افزایش حذف تری گلیسیرید با افزایش LPL و یا کاهش ترشح تری گلیسیرید از کبد امکان‌پذیر است (Puglisi *et al.*, 2008). همچنین این پژوهش کاهش معنی‌داری را در سطوح کلسترول تام در گروه تمرين-مکمل نشان داد که این نتیجه با یافته‌های Marandi و همکاران (۲۰۱۳) همخوانی دارد اما با یافته‌های Buse و همکاران (۲۰۰۴) مغایر بود. علت تفاوت در یافته‌ها ممکن است به تفاوت در پاسخگویی افراد به ورزش یا مکمل مربوط باشد، این اختلاف می‌تواند ناشی از تفاوت در مدت زمان ابتلاء به دیابت، وزن آزمودنی‌ها، جنسیت، ژنتیک، شدت مقاومت به انسولین و شاخص‌های دیگر اندازه‌گیری باشد. مهمترین سازوکار توجیه‌کننده کاهش کلسترول پس از تمرين ورزشی افزایش سطوح کاتکولامین‌ها و هورمون رشد هنگام انجام فعالیت‌های ورزشی هوایی تسریع می‌نماید. به علاوه، در زنان هنگام فعالیت ورزشی، ترشح هورمون بتا استرادیول-۱۷-افزایش یافته که به دنبال آن استفاده از ذخایر سویسترای چربی به عنوان منبع انرژی افزایش می‌یابد (Kraemer *et al.*, 2011). در حالیکه برخی محققان معتقدند هنگام فعالیت ورزشی، کلسترول به عنوان منبع انرژی مورد استفاده قرار نمی‌گیرد، بنابراین این انتظار وجود ندارد که با فعالیت ورزشی غلظت پلاسمایی آن تغییر کند (Hughes, 2003). از جمله سازوکارهایی که به موجب آنها مکمل گشنیز موجب کاهش سطح کلسترول می‌شود این است که گشنیز با کاهش غلظت کلسترول و کاهش تبدیل کلسترول به فسفولیپید خون مؤثر می‌باشد، به همین علت گیاه گشنیز در طب سنتی در درمان کلسترول بالا، زخم و التهاب استفاده می‌شود

Tarighat و Esfanjani و همکاران (۲۰۱۲) نیز با بررسی ۸ هفته مصرف مکمل گزنه به مقدار ۱۰۰ میلی گرم در روز بر روی نیم رخ لیپیدی ۵۰ بیمار دیابتی نوع دو تغییر معنی داری را در کلسترول تام TC و لیپوپروتئین با چگالی پایین LDL مشاهده نکردند. در حالیکه Dhanapakiam و همکاران (۲۰۰۷) اثر تزریق عصاره دانه های گشنیز بر متابولیسم لیپیدهای موش های صحرایی را مورد مطالعه قرار دادند و افزایش HDL و کاهش LDL و VLDL را گزارش کردند. مهمترین دلیل تفاوت در یافته ها به نوع مکمل و مدت زمان مصرف مکمل مربوط می شود. با توجه به اینکه مکمل گشنیز با افزایش فعالیت آنزیم گلیکوژن سنتاز و افزایش غلظت گلیکوژن کبدی و تحريك مسیر گلیکولیز و پنتوز فسفات بر متابولیسم کربوهیدرات ها مؤثر است و سطح گلوکز خون را کاهش می دهد (Sushruta *et al.*, 2006) و همچنین به دلیل اینکه گشنیز حاوی ترکیب های آنتی اکسیدانی است، گشنیز به علت داشتن درصد بالای لینالول، لینالیل استات، تیمول، بتا-کاریوفیلن اثر ضد التهابی دارد. همچنین فعالیت های شبه انسولینی و آزادکننده انسولین در گیاه گشنیز به دلیل دارا بودن ترکیب های تانن، کومارین، موسیلاژ، نشاسته و کلروژنیک و کافئیک اسید که در کاهش گلوکز خون مؤثر است توسط تحقیقات به اثبات رسیده است (Takeda *et al.*, 2008). همچنین محدودیت های این تحقیق شامل عدم امکان کنترل میزان انگیزش آزمودنی به هنگام شرکت در تمرین و آزمون و همچنین عدم کنترل عوامل ژنتیکی تأثیرگذار بر نتایج تحقیق می باشد. از جمله محدودیت های دیگر این تحقیق مدت کم استفاده از مکمل گشنیز در این پژوهش بوده و احتمالاً برای تأثیرگذاری گشنیز بر نیم رخ لیپیدی به زمان طولانی تری نیاز است. بنابراین باید تحقیقات آینده این موضوع را مورد توجه قرار دهنند. همچنین تعداد کم آزمودنی در گروه های مختلف این پژوهش، بر نتایج آزمون های آماری و تفاوت با نتایج مطالعات دیگر اثرگذار بوده است. به عنوان نتیجه گیری نهایی می توان گفت در مجموع با توجه به تغییرات درصدی حاصل شده در گروه های تمرین-

Bijeh و Hejazi (۲۰۱۸) با بررسی ۶ ماه تمرین هوازی با شدت ۵۵-۶۵ درصد ضربان قلب ذخیره بر سطوح CRP، مقاومت به انسولین و نیم رخ لیپیدی زنان میانسال پرداختند و تغییر معنی داری را در سطوح HDL گزارش نکردند. در حالیکه AminiLari و همکاران (۲۰۱۷) با بررسی تأثیر ۱۲ هفته تمرین هوازی مقاومتی و ترکیبی بر سطوح مقاومت به انسولین، CRP و نیم رخ لیپیدی زنان میانسال مبتلا به دیابت کردند (AminiLari *et al.*, 2017). نوع آزمودنی، مدت اجرای ورزش، شدت ورزش، اندازه کالری مصرفی روزانه و ترکیب بدنش افراد (دارای اضافه وزن یا چاق) می توانند در HDL-C نتایج دخیل باشند. سطوح HDL گزارش نقش عمد های در فرایند انتقال معکوس کلسترول گردش سیستمیک دارد، زیرا انتقال معکوس کلسترول به فرایند برداشت کلسترول مازاد از بافت های پیرامونی مانند ماکروفازهای دیواره سرخرگی و بازگرداندن آنها به بافت کبد می انجامد. بنابراین، افزایش غلظت HDL-C می تواند در کاهش سطح کلسترول مؤثر باشد (Sjøberg *et al.*, 2017). از جمله سازوکارهایی که می توانند باعث افزایش HDL بعد از تمرین های ورزشی شوند، اصلاح میزان چربی خون است، بنابراین به نظر می رسد میزان بالای HDL به علت افزایش تولید HDL توسط کبد در بی تغییر فعالیت آنزیم لیپوپروتئین لیپاز و لسیتین کلسترول آسیل ترانسفراز و کاهش لیپاز کبدی به دنبال فعالیت های بدنش مستمر و طولانی مدت است (Ghiasvand Mohammadkhani *et al.*, 2019). در مجموع نتایج این تحقیق بهبود نیم رخ لیپیدی را در گروه مکمل گشنیز نشان داد، اگرچه این تغییرات معنی دار نبود و این نتیجه با یافته های Karimi و همکاران (۲۰۱۲) و Tarighat Esfanjani و همکاران (۲۰۱۵) همخوانی دارد. در حالیکه با یافته های Dhanapakiam و همکاران (۲۰۰۷) و Khan و همکاران (۲۰۰۳) همسو نمی باشد. Karimi و همکاران (۲۰۱۵) که به بررسی اثر مصرف تخم گشنیز به مدت ۲۸ روز در موش های صحرایی دیابتی شده پرداختند و اثرهای مثبت مصرف مکمل گشنیز

- omentin-1 levels and insulin resistance among type 2 diabetic middle-aged women. *Diabetes and Metabolism Journal*, 41(3): 205-212.
- Azimidokht, S.M.A., Mogharnasi, M., Kargar Shouroki, M.Kh. and Zarezade Mehrizi, A.A., 2015. The effect of 8 weeks interval training on insulin resistance and lipid profiles in type 2 diabetic men treated with metformin. *Journal of Sport Biosciences*, 7(3): 461-476.
 - Bello, A.I., Owusu-Boakye, E., Adegoke, B.O.A. and Adjei, D.N., 2011. Effects of aerobic exercise on selected physiological parameters and quality of life in patients with type 2 diabetes mellitus. *International Journal of General Medicine*, 4: 723-727.
 - Bijeh, N. and Hejazi, K., 2018. The effect of aerobic exercise on levels of HS-CRP, insulin resistance index and lipid profile in untrained middle-aged women. *Razi Journal of Medical Sciences*, 24(10): 1-11.
 - Buse, J.B., Tan, M.H., Prince, M.J. and Erickson, P.P., 2004. The effects of oral anti-hyperglycaemic medications on serum lipid profiles in patients with type 2 diabetes. *Diabetes, Obesity and Metabolism*, 6(2): 133-156.
 - Chao, M., Zou, D., Zhang, Y., Chen, Y., Wang, M., Wu, H., Ning, G. and Wang, W., 2009. Improving insulin resistance with traditional Chinese medicine in type 2 diabetic patients. *Endocrine*, 36(2): 268-274.
 - Chien, K.L., Chen, M.F., Hsu, H.C., Su, T.C. and Lee, Y.T., 2009. Sports activity and risk of type 2 diabetes in Chinese. *Diabetes Research and Clinical Practice*, 84(3): 311-318.
 - Chithra, V. and Leelamma, S., 1997. Hypolipidemic effect of coriander seeds (*Coriandrum sativum*): mechanism of action. *Plant Foods for Human Nutrition*, 51(2): 167-172.
 - Dhanapakiam, P., Joseph, J.M., Ramaswamy, V.K., Moorthi, M. and Kumar, A.S., 2007. The cholesterol lowering property of coriander seeds (*Coriandrum sativum*): mechanism of action. *Journal of Environmental Biology*, 29(1): 53-56.
 - Fritz, T. and Rosenqvist, U., 2001. Walking for exercise? Immediate effect on blood glucose levels in type 2 diabetes. *Scandinavian Journal of Primary Health Care*, 19(1): 31-33.
 - Ghayur, M.N., Gilani, A.H., Afzidi, M.B. and Houghton, P.J., 2005. Cardiovascular effects of ginger aqueous extract and its phenolic constituents are mediated through multiple pathways. *Vascular Pharmacology*, 43(4): 234-241.
 - Ghiasvand Mohammadkhani, P., Irandoost, Kh., Taheri, M., Mirmoezzi, M. and Baić, M., 2019.

مکمل، تمرین-دارونما و مکمل، بهویژه تغییر معنی دار کلسترول و LDL می توان بیان کرد که مصرف تخم گشنیز و انجام تمرینات هوایی در دوره زمانی هشت هفته تا حدودی سبب بهبود شاخص های لیپیدی بیماران دیابتی نوع دو شده و از این طریق ممکن است باعث کاهش عوارض قلبی-عروقی بشود، هرچند که برای تأثیرگذاری بیشتر نیاز است تا دوره مصرف مکمل گشنیز و انجام تمرین هوایی طولانی تر باشد. همچنین در این تحقیق تفاوتی بین اثر تعاملی مصرف مکمل گشنیز و تمرین هوایی در مقایسه با مصرف فقط گشنیز یا اجرای فقط تمرین هوایی مشاهده نشد. بنابراین در کل برای اثبات اثرهای مصرف مکمل گشنیز و تمرین هوایی نیاز به بررسی های بیشتر و انجام تحقیقات با طول دوره زمانی طولانی تر می باشد، از این رو برای توصیه به بیماران دیابتی در مورد استفاده از مکمل گشنیز و تمرین هوایی بر کاهش عوامل خطرزایی قلبی-عروقی آنها نیاز به تحقیقات بیشتری می باشد.

سپاسگزاری

بدین وسیله از زحمات تمامی بیمارانی که با صبر و حوصله در انجام این تحقیق ما را یاری کردند تشکر و قدردانی می شود.

منابع مورد استفاده

- Aggarwala, J., Sharma, S., Jain, A. and Sarkar, A., 2016. Effects of aerobic exercise on blood glucose levels and lipid profile in Diabetes Mellitus type 2 subjects. *Al Ameen Journal of Medical Sciences*, 9(1): 65-69.
- Aghasi, M., Ghazi-Zahedi, S., Koohdani, F., Siassi, F., Nasli-Esfahani, E., Keshavarz, A. and Sotoudeh, G., 2018. The effects of green cardamom supplementation on blood glucose, lipids profile, oxidative stress, sirtuin-1 and irisin in type 2 diabetic patients: a study protocol for a randomized placebo-controlled clinical trial. *BMC Complementary and Alternative Medicine*, 18(1): 18.
- AminiLari, Z., Fararouei, M., Amanat, S., Sinaei, E., Dianatinasab, S., AminiLari, M., Daneshi, N. and Dianatinasab, M., 2017. The effect of 12 weeks aerobic, resistance, and combined exercises on

- in obese/overweight females. International Journal of Preventive Medicine, 4(Suppl 1), S118-125.
- Mayer-Davis, E.J., D'Agostino Jr., R., Karter, A.J., Haffner, S.M., Rewers, M.J., Saad, M. and Bergman, R.N., 1998. Intensity and amount of physical activity in relation to insulin sensitivity: the insulin resistance atherosclerosis study. Jama, 279(9): 669-674.
 - Nayebifar, S.H., Afzalpour, M.E., Saghebjoo, M., Hedayati, M. and Shirzaee, P., 2012. The effect of aerobic and resistance trainings on serum C-Reactive Protein, lipid profile and body composition in overweight women. Modern Care Journal, 8(4): 186-196.
 - Nieman, D.C., Brock, D.W., Butterworth, D., Utter, A.C. and Nieman, C.C., 2002. Reducing diet and/or exercise training decreases the lipid and lipoprotein risk factors of moderately obese women. Journal of the American College of Nutrition, 21(4): 344-350.
 - Oberbach, A., Tönjes, A., Klöting, N., Fasshauer, M., Kratzsch, J., Busse, M.W., Paschke, R., Stumvoll, M. and Blüher, M., 2006. Effect of a 4 week physical training program on plasma concentrations of inflammatory markers in patients with abnormal glucose tolerance. European Journal of Endocrinology, 154(4): 577-585.
 - Parsaeyan, N., 2012. The effect of coriander seed powder consumption on atherosclerotic and cardioprotective indices of type 2 diabetic patients. Iranian Journal of Diabetes and Obesity (IJDO), 4(2): 86-90.
 - Pollock, M.L., Gaesser, G.A., Butcher, J.D., Després, J.P., Dishman, R.K., Franklin, B.A. and Garber, C.E., 1998. ACSM position stand: the recommended quantity and quality of exercise for developing and maintaining cardiorespiratory and muscular fitness, and flexibility in healthy adults. Medicine and Science in Sports and Exercise, 30(6): 975-991.
 - Puglisi, M.J., Vaishnav, U., Shrestha, S., Torres-Gonzalez, M., Wood, R.J., Volek, J.S. and Fernandez, M.L., 2008. Raisins and additional walking have distinct effects on plasma lipids and inflammatory cytokines. Lipids in Health and Disease, 7(1): 14p.
 - Shaw, I., Shaw, B.S. and Krasilshchikov, O., 2009. Comparison of aerobic and combined aerobic and resistance training on low-density lipoprotein cholesterol concentrations in men. Cardiovascular Journal of Africa, 20(5): 290-295.
 - Shimomura, I., Funahashi, T., Takahashi, M., Maeda, K., Kotani, K., Nakamura, T., Yamashita, S., Miura, M., Fukuda, Y., Takemura, K., Tokunaga, K. and Matsuzawa, Y., 1996. Enhanced expression of Effects of eight weeks of aerobic exercise and taking caraway supplement on C-reactive protein and sleep quality in obese women. Biological Rhythm Research, 1-9.
 - Herbert, A.J., Williams, A.G., Hennis, P.J., Erskine, R.M., Sale, C., Day, S.H. and Stebbings, G.K., 2019. The interactions of physical activity, exercise and genetics and their associations with bone mineral density: implications for injury risk in elite athletes. European Journal of Applied Physiology, 119(1): 29-47.
 - Hughes, S., 2003. Novel cardiovascular risk factors. Journal of Cardiovascular Nursing, 18(2): 131-138.
 - Kadoglou, N.P., Perrea, D., Iliadis, F., Angelopoulou, N., Liapis, C. and Alevizos, M., 2007. Exercise reduces resistin and inflammatory cytokines in patients with type 2 diabetes. Diabetes Care, 30(3): 719-721.
 - Karimi, E., Gholami, J., Rezaei, P. and Mazidi, M., 2015. The effect of oral coriander seed extracts on lipids, blood glucose, and oxidative stress indicators in streptozotocin-induced diabet. Qom University of Medical Sciences Journal, 8(5): 85-92.
 - Kelley, D.E. and Goodpaster, B.H., 2001. Effects of exercise on glucose homeostasis in type 2 diabetes mellitus. Medicine and Science in Sports and Exercise, 33(6 Suppl), S495-501.
 - Khan, A., Safdar, M., Ali Khan, M.M., Khattak, K.N. and Anderson, R.A., 2003. Cinnamon improves glucose and lipids of people with type 2 diabetes. Diabetes Care, 26(12): 3215-3218.
 - Kraemer, W.J., Fleck, S.J. and Deschenes, M.R., 2011. Exercise Physiology: Integrating Theory and Application. Lippincott Williams & Wilkins, 488p.
 - Lo Cantore, P., Iacobellis, N.S., De Marco, A., Capasso, F. and Senatore, F., 2004. Antibacterial activity of *Coriandrum sativum* L. and *Foeniculum vulgare* Miller var. *vulgare* (Miller) essential oils. Journal of Agricultural and Food Chemistry, 52(26): 7862-7866.
 - Mackenzie, R., Maxwell, N., Castle, P., Brickley, G. and Watt, P., 2011. Acute hypoxia and exercise improve insulin sensitivity (SI2*) in individuals with type 2 diabetes. Diabetes/Metabolism Research and Reviews, 27(1): 94-101.
 - Mahmoudi, Y., Gholami, M., Nikbakht, H., Ebrahim, K. and Bakhtiyari, S., 2018. Effect of high intensity interval training with metformin on lipid profiles and HbA1c in diabetic rats. Iranian Journal of Diabetes and Obesity (IJDO), 10(3): 144-150.
 - Marandi, S.M., Abadi, N.G., Esfarjani, F., Mojtabaei, H. and Ghasemi, G., 2013. Effects of intensity of aerobics on body composition and blood lipid profile

- Tyler, V.E., Brady, L.R. and Robbers, J.E., 1988. *Pharmacognosy*. Lea and Fabiger, Philadelphia, 537p.
- Uusitupa, M.I., Niskanen, L.K., Siitonen, O., Voutilainen, E. and Pyörälä, K., 1993. Ten-year cardiovascular mortality in relation to risk factors and abnormalities in lipoprotein composition in type 2 (non-insulin-dependent) diabetic and non-diabetic subjects. *Diabetologia*, 36(11): 1175-1184.
- Weber, N., Schönwiese, S., Klein, E. and Mukherjee, K.D., 1999. Adipose tissue triacylglycerols of rats are modulated differently by dietary isomeric octadecenoic acids from coriander oil and high oleic sunflower oil. *The Journal of Nutrition*, 129(12): 2206-2211.
- Yavari, A., Najafipour, F., Aliasgharzadeh, A., Niafar, M. and Mobasseri, M., 2012. Effect of aerobic exercise, resistance training or combined training on glycaemic control and cardiovascular risk factors in patients with type 2 diabetes. *Biology of Sport*, 29(2): 135-143.
- Zamani, A., Akbarpour Beni, M. and Assar Zadeh Noosh Abadi, M., 2012. Relationship between body composition with blood lipids profile. *European Journal of Experimental Biology*, 2(5): 1509-1513.
- Zhang, Q., Köhler, M., Yang, S.N., Zhang, F., Larsson, O. and Berggren, P.O., 2004. Growth hormone promotes Ca^{2+} -induced Ca^{2+} release in insulin-secreting cells by ryanodine receptor tyrosine phosphorylation. *Molecular Endocrinology*, 18(7): 1658-1669.
- PAI-1 in visceral fat: possible contributor to vascular disease in obesity. *Nature medicine*, 2(7): 800-803.
- Sjøberg, K.A., Frøsig, C., Kjøbsted, R., Sylow, L., Kleinert, M., Betik, A.C., Shaw, C.S., Kiens, B., Wojtaszewski, J.F.P., Rattigan, S., Richter, E.A. and McConell, G.K., 2017. Exercise increases human skeletal muscle insulin sensitivity via coordinated increases in microvascular perfusion and molecular signaling. *Diabetes*, 66(6): 1501-1510.
- Sushruta, K., Satyanarayana, S., Srinivas, S. and Sekhar, J.R., 2006. Evaluation of the blood-glucose reducing effects of aqueous extracts of the selected umbelliferous fruits used in culinary practices. *Tropical Journal of Pharmaceutical Research*, 5(2): 613-617.
- Takeda, H., Sadakane, C., Hattori, T., Katsurada, T., Ohkawara, T., Nagai, K. and Asaka, M., 2008. Rikkunshito, an herbal medicine, suppresses cisplatin-induced anorexia in rats via 5-HT2 receptor antagonism. *Gastroenterology*, 134(7): 2004-2013.
- Tanaka, H., Monahan, K.D. and Seals, D.R., 2001. Age-predicted maximal heart rate revisited. *Journal of the American College of Cardiology*, 37(1): 153-156.
- Tarighat Esfanjani, A., Namazi, N. and Bahrami, A., 2012. Effect of hydro-alcoholic nettle extract on lipid profiles and blood pressure in type 2 diabetes patients. *Iranian Journal of Endocrinology and Metabolism*, 13(5): 449-458.

Effects of coriander seed supplementary and aerobic exercise on some cardiovascular risk factors in overweight women with type 2 diabetes

M. Akbarpour Beni^{1*}, N. Karimian² and Z. Samari Ebrahimzadeh²

1*- Corresponding author, Department of Physical Education, University of Qom, Qom, Iran

E-mail: akbarpour.mohsen@gmail.com

2- Expert Physical Education and Sports Sciences, University of Qom, Qom, Iran

Received: April 2019

Revised: February 2020

Accepted: February 2020

Abstract

Prevention and treatment of diabetes are a vital part of today's lifestyle, which is associated with inactivity, stress, and bad eating habits. Therefore, the purpose of this study was to investigate the interactive effect of coriander seed supplementary and selected aerobic exercise on some cardiovascular risk factors in overweight women with type 2 diabetes. In this semi-experimental study, 40 overweight diabetic (type 2) women with a mean age of 48.82 ± 4.6 were randomly assigned to groups including aerobic exercise + coriander supplement, aerobic exercise + placebo, coriander supplement, and placebo. The aerobic training program consisted of eight weeks (three sessions week⁻¹) of running at 60-72% of the maximum heart rate. Supplement recipient groups received 500 mg of coriander seed powder daily 30-60 minutes before lunch and dinner. Pre- and post-test blood samples were collected and analyzed using one-way ANOVA and t-test ($P \leq 0.05$) using SPSS software. The results of the intra-group analysis showed that serum levels of cholesterol and LDL-C decreased in exercise-supplement groups, and triglyceride and HDL-C levels did not change in any of the groups, significantly. Also, there were no significant differences between groups in any of the variables. The results of this study showed that eight weeks of coriander supplement and aerobic exercise could have beneficial effects on cholesterol and LDL-C levels in patients with type 2 diabetes, and as a result, it may reduce the risk of cardiovascular diseases by affecting blood lipids.

Keywords: Aerobic exercise, coriander, lipid profile, type 2 diabetes, overweight, women.